

L'AUCA DE L'ERMITA DELS SANTS METGES

Rodolins de versos heptasíl·labs
i rima consonant publicats
amb motiu del cinquantenari
de la inauguració de l'ermita
nova de Sarral (1970-2020)

Antoni M. Marsal Bonet

Il·lustració portada: Josep Amill Fontanals, 2022
Estampacions de fons: Josep Grau-Garriga, 1970
Edició i maquetació: Artyplan
Edita: Ajuntament de Sarral – FIRA 2022

1

Fou a l'antiga Cilícia
–ho llegim a la *Notícia*–

2

on van néixer i prosperar
Sant Cosme i Sant Damià,

3

grans metges i sanadors,
despresos, fermes, valedors,

4

que amb la fe i bones cures
erradicaven malures.

5

Feien de la medicina
una gràcia divina!

6

Roma, al segle tercer,
liderava el món sencer;

7

l'emperador era un déu
i l'únic culte... el seu.

8

Ho té, doncs, mal amantit,
–car serà reu, perseguit–

9

qui, sent ciutadà romà,
vol ser també cristià.

10

I així, amb atroç cruessa,
té lloc la cerca, la presa

11

dels Sants, martiri i mort:
quin dolor! Quin desconhort!

12

Ja màrtirs, com al cenacle,
obren prodigis... miracle!:

13

fan, amb llanceta i unguent,
el primer trasplantament.

14

Llur fama miraculosa
arreu s'escampa, xamosa,

15

i esglésies, santuaris,
ermitans, mossens, vicaris

16

sorgeixen per demanar
als sants Cosme i Damià

17

favor i compassió,
la seva intercessió.

18

Al segle quinze, Sarral
no es lliura pas del gran mal:

19

les pestes; mort i penúria,
que es desfermen amb tal fúria

20

que una ermita els vilatans
basteixen per lloar els Sants,

21

vora una font natural,
al peu d'un frondós tossal.

22

Dies, anys, segles s'escolen,
els sarralencs s'atribolen,

23

però creix i deixa petges
la devoció als Sants Metges.

24

Mil vuit-cents cinquanta-quatre:
marfuga, que ens vol abatre;

25

el negre còlera esclata
i vell, jove i albat mata,

26

fins que els Sants del cel estant
senten els fidels pregant:

27

“Guardeu-nos d’aquest penar
sant Cosme i sant Damià!”.

28

I puix que escolten el clam,
Sarral acorda un lligam:

29

els nomena Ambaixadors,
Sants Patrons i Protectors,

30

i els funda un nou santuari
–amb aplec aniversari–,

31

que esdevé un baluard,
de mals i fatics resguard.

32

L’any mil nou-cents trenta-sis
esclata en guerra el país.

33

Crema el temple de Sarral
i el retaule d’Espinalt!

34

I el seixanta-sis, proclama
el rector i encén la flama:

35

l’ermita –diu– s’ha fet vella,
cau el guix i tot s’estella;

36

un nou temple cal bastir,
original, ferm... diví!

37

El disseny és molt arter;
l'autor, Josep Puig Torné.

38

I qui anima i du el vaixell
és mossèn Anton Morell.

39

I l'any mil nou-cents setanta
acaba l'obra d'art, santa.

40

Pedra, vidre, barbacana,
paret corba, de totxana,

41

i una gran reixa vidrada
–amb ferramenta soldada–,

42

llu aixades i motors,
falçons, vidres de colors,

43

un fòrceps, de claus un rastre,
i unes boles d'alabastre:

44

tapís que a la terra ens lliga
i és obra de Grau-Garriga.

45

L'any dos mil, pel Jubileu,
els dos Sants la Vila treu.

46

També al quatre, quin festeig!
So de banda i campaneig!

47

Dos mil vint: cinquantenari,
amb pandèmia i calvari.

48

Complim ara nova fita!
Visca Sarral i l'ermita!

Aquesta original fotografia de Josep Bou Farreras (2011, arxiu de l'ajuntament de Sarra), amb la vella corriola en primer terme, és una metàfora dels cicles vitals: *tot roda, tot torna, tot arriba*. Sarra, setembre de 2022, cinquanta-dosè aniversari de la construcció de l'ermita nova; vuitanta-unè aniversari de les imatges dels Sants Metges; cent seixanta-vuitè aniversari del Vot de Poble i de la rehabilitació de l'ermita vella; i gairebé, gairebé... sisè centenari de la fundació de la primitiva ermita!